

Data și locul nașterii 13 iunie 1956, Pitești

Activitate literară -încercări literare (poezie și proză) în tinerețe, pe care nu le-am publicat atunci, ci unele dintre ele le-am folosit în volumele mele publicate recent; -membru al Ligii Scriitorilor. Filiala Argeș, din 2014- 2015; -din anul 2014 am devenit redactor al revistei Carpatica - publicație ce aparține Ligii Scriitorilor Români; -am participat cu materiale (poezie și proză scurtă) la două dintre antologiile publicate de Liga Scriitorilor Români; -am devenit președinte al Ligii Scriitorilor, Filiala Argeș în anul 2018;

-în anul 2019 revista literară a Ligii Scriitorilor Români, Filiala Argeș (Carpatica) a luat denumirea de Cuvântul Argeșean -din anul 2019 sunt director executiv al revistei literare Cuvântul Argeșean -această revistă a primit în anul 2021 medalia Meritul Literar acordată de Liga Scriitorilor Români;

-din anul 2014 am participat la cina literară Armonii Argeșene iar din anul 2019 sunt organizatorul acestuia desfășurat în cadrul Centrului Cultural, Pitești; -din februarie 2024 am inițiat, cu sprijinul centrului cultural pitești, proiectul Hrană pentru suflet -în parteneriat cu Centrul Cultural Pitești, aceste activități sunt înregistrate și pot fi vizionate pe canalul YOUTUBE; -în anul 2016 am primit premiul pentru Debut literar oferit de LSR Național pentru volumul de poezie Călător pe drumul vieții

Cărți publicate și natura acestora -Călător pe drumul vieții - poezie, 2015; -Inima de ametist - poezie, 2016; -Salba de cuvinte - poezie, 2017; -Picături de rouă - proză scurtă, 2019; -Noi doi - poezie, 2021; -La început a fost cuvântul - eseuri, 2023; -Poezie pentru copii - pachet educațional, 2024.

Noi proiecte - Volum de poezie - Pietricele colorate; -Volum de memorii - Mașina timpului trecut.

Alb și negru
Au început să cadă iar
Stelele de pe cer, în noapte
Și în baletul lor, bizar,
Pun amintiri prin vise, - șoapte -
Se-aștern, ușor, peste pământ,
Într-o mantie de mătase
Și mă ajută să-mi descânt
Frigul ce mi-a pătruns în oase.

Suieră șarpele de vânt,
Acoperind urme de pași
Cu ancestralul jurământ:
„Tot ce-i al tău, aici să lași!”.
Ferestrele au înghețat;
Au flori tăcute, de cristal,
Pe care iarna le-a sculptat
Scrijelind cu al său pumnal.
Copacii, parcă sunt stafii
Cu gheare lungi de sticlă rece
Și nu mai știu dacă sunt vii,
Printre ei crivățul când trece.
Coșuri trag fire lungi de fum
Spre ghemul dintr-un nor cernit,
Iar gerul ascunde pe drum
Capcane pentru om grăbit.
În aer, ciorile sunt sloi,
Pete de tuș ce stau să cadă;
Se zgribulesc pe-un măturoi
Ce-l poartă omul de zăpadă.
Troznește neaua sub picior,
Prin gerul care te înțeapă;
Vibrează țurțuri, jalnic cor
Făcut cu pietrele ce crapă.
Fântânile au înghețat,
Albul și-ascute acele,
Babele au ajuns la sfat,
Trăgându-și, greu, cojoacele.

Doar focul, dacă-o mai putea
Să-nghită lemne până-n zori,
Căldura lui o să ne-o dea
Și vom intra în sărbători.

Arta decepției
Cât timp mai plătiți binele cu rău,
În rânjetul schimonosit pe fețe?
Oriunde vei privi în jurul tău,
„Admiri” doar mucegai de „frumusete”.
Cât credeți voi că mai putem răbda
Să înnegriți laptele-n sânul mamei,
Să puneți lumea-ntregă-ntr-o boccea
Și să ne pironiți la stâlpul foamei?
Vândut-ați omenirea pe un mit
În care „ochiul dracului”-i puterea,
Dar niciodată voi nu ați dorit
Să curmați suferința și durerea.
Voința voastră, pentru noi coșmar
Cu iz de putregai și de cadavre,
Ne-o injectați, din „cupa de cleștar”,
Printre pomeni, iluzii și palavre.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Ne-ți atacat și pronia divină,
Cu furie ne infectați credința,
Frică turnați în orice zi senină
Și vreți să ne decapitați voința.
Voi ne-ați înlocuit iubirea și iertarea
Cu umilința și cu toleranța;
Ne-ați otrăvit și apa și mâncarea
Și vreți, acum, să ne furați speranța.
Voi, Luciferi, voi răspândit-ați fiara
Care aduce iadul pe pământ
Și-al cărei semn este făcut de gheara
Cu care ne obligă spre mormânt.
Deplângeți obsesiva „bunăstare”,
Mințind că doar trecutul e de vină;
Nouă ne dați miraje și uitare.
Doar viitorul vostru e lumină!
Nu ne doriți decât ca sclavi umili,
Cu care să vă umpleți visteria;
Analfabeți, cumiți și infantili,
Din care să vă trageți energia.
Și chiar dacă nu vă găsim noi leac,
Tot va veni Cel care-o să vă-nhațe;
Pe voi, nebunii, să v-arunce-n sac,
Pe noi, smeriții, să ne țină-n brațe.
Și chiar dacă atunci vom fi doar lut
Pentru olari din vremuri viitoare,
Vom ști că pe pământ a renăscut
O viață, o iubire și o floare.

Aștept

Aștept să mă eliberez de mine,
Ca apa, ce deșertul n-o mai ține;
Ascult, atent, liniștea din ruine...
Prin care mă eliberez de mine.
Aștept să nu mai văd în nefrumos,
Să-mi lepăd răul undeva, pe jos,
Să fiu cel care-n lume nu l-a scos...
Când a văzut numai în nefrumos.
Aștept să nu mai calc pământul gol;
Să-mi curăț existența de nămol
Încerc să-l prind în palme pe Eol...
Să nu mai calc, desculț, pământul gol.
Aștept să nu primesc niciun suspin,
S-alung, din gânduri, floarea de pelin,
Să cânt o notă-n corul Lor divin...
Unde nu e durere, nici suspin.
Aștept să nu mai plâng pe înserat,
Să nu mai stau cu mine, noapți, la sfat,
Neștiind dacă am făcut păcat...
Acolo unde plâng pe înserat.
Aștept să nu rostesc o vorbă grea

DEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Căci nu mai stau cu capu-n poala ta;
Mă-ntreabă lutul: „Tu unde ai vrea...
Când nu vei mai rosti vorba cea grea?”.
Aștept să nu mă-nalți până la nori
Când mă ridici, din drum, de subsuori
Scăldat în unda ce apare-n zori;
Atât! Să nu mă-nalți până la nori.
Aștept să nu mai simt nici cald, nici frig,
La inima de piatră să nu strig
Prin timpul împletit ca un covrig...
În care nu mai simți nici cald, nici frig.
Aștept să-mi mântui tainele-n extaz,
Udat să fiu de floarea din pervaz
Când mă izbește-al dorului talaz...
Doar tu să-mi mântui tainele-n extaz.
Aștept să nu mai zbor spre vis. E drept
Că vreau să fiu, și eu, mai înțelept
Când inima se va opri în piept...
Și-aștept să nu mai zbor spre vis. Aștept...

Doina Bârcă

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*